

การศึกษาความคิดเห็นของอาจารย์โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง ที่มีต่อการส่งเสริมการเรียนรู้ร่วมในโรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง

สุจินต์ ใจกระจ่าง

โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง

E-mail: j_jaja_28@hotmail.com

พัชนี ประสิทธิธัญกิจ

โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง

E-mail: patchanee986@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความคิดเห็นของอาจารย์โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหงที่มีต่อการส่งเสริมการเรียนรู้ร่วมในโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง จำแนกตาม เพศ วุฒิการศึกษา และประสบการณ์ในการทำงาน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่ครูผู้สอนในโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง โดยการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางสำเร็จรูป Krejcie & Mogan ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% ของประชากร 151 คน ได้กลุ่มตัวอย่าง 108 คน และทำการสุ่มกลุ่มตัวอย่างโดยการจับสลากไม่คืนเบอร์ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบ ค่าที (t test)

ผลการวิจัยพบว่า

1. อาจารย์มีความคิดเห็นต่อการส่งเสริมการเรียนรู้ร่วม โดยภาพรวม อยู่ในระดับมากที่สุด
2. อาจารย์ที่มีเพศ ต่างกัน มีความคิดเห็น ต่อการส่งเสริมการเรียนรู้ร่วม โดยภาพรวม และรายด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
3. อาจารย์ที่มีวุฒิการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็น ต่อการส่งเสริมการเรียนรู้ร่วม โดยภาพรวม และรายด้าน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
4. อาจารย์ที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่างกัน มีความคิดเห็น ต่อการส่งเสริมการเรียนรู้ร่วม โดยภาพรวม และรายด้าน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ: การส่งเสริม, การเรียนรู้ร่วม

Approach in Promoting Mainstreaming in Demonstration School Ramkhamhaeng University towards the supporting of learning in schools. Ramkhamhaeng university

Sujin Jaikajang

The Demonstration School of Ramkhamhaeng University

E-mail: j_jaja_28@hotmail.com

Patchanee Pasittitanyakit

The Demonstration School of Ramkhamhaeng University

E-mail: patchanee986@gmail.com

ABSTRACT

The objectives of this study aimed to study and compare the opinions of The Demonstration School teachers toward the encouragement of supporting learning in The Demonstration School of Ramkhamhaeng University The data will be divided by gender, educational background and work experience of the participations. The sample used in this research include teachers in the School of Engineering by simple random and using Krejcie & Mogan model. The model had confidence level as 95% of the 151 population and 108 participations randomly by drawing lots and no to return. The instrument used in this study was a 5-star scale questionnaire data were analyzed by frequency, percentage, mean, standard deviation and t test (t test). The research found that;

1. Teachers opinions of the study participants was overall at the highest level
2. Teachers with different gender have the different statistically significant at the .05 level.
3. teachers with different educational background have different statistically significant at the .05 level.
4. Teacher with different experience in teaching have no different statistically significant at the .05 level.

Keywords: supporting, cooperative learning.

บทนำ

การศึกษาเป็นกระบวนการที่สำคัญในการพัฒนาเด็กให้เติบโตเป็นผู้ใหญ่ ที่สมบูรณ์ มีคุณภาพ ดังนั้นบุคคลย่อมมีสิทธิเสมอกันในการรับการศึกษา ไม่น้อยกว่าสิบสองปีที่รัฐจะต้องจัดให้อย่างทั่วถึงและมีคุณภาพ โดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย ผู้ยากไร้ ผู้พิการหรือทุพพลภาพ หรือผู้อยู่ในสภาวะยากลำบาก ต้องได้รับสิทธิตามวรรคหนึ่ง และการสนับสนุนจากรัฐเพื่อให้ได้รับการศึกษาโดยทัดเทียมกับบุคคลอื่น สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พุทธ ศักราช 2545 หมวด 2 มาตรา 10 (กระทรวงศึกษาธิการ, 2546 หน้า 4) ที่ว่า การจัดการศึกษาสำหรับบุคคลซึ่งมีความบกพร่อง ทางร่างกาย จิตใจ สติปัญญา อารมณ์ สังคม การสื่อสาร และการเรียนรู้ หรือร่างกาย พิการหรือทุพพลภาพ หรือบุคคลซึ่ง ไม่สามารถพึ่งตนเองได้ หรือไม่มีผู้ดูแลหรือด้อยโอกาสต้องจัดให้บุคคลดังกล่าวมีสิทธิ และโอกาสได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นพิเศษ และได้รับสิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ บริการความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษาตามหลักเกณฑ์ และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวงด้วย รูปแบบที่เหมาะสม โดยคำนึงถึงความสามารถของบุคคล สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการจัดการศึกษา สำหรับคนพิการ พุทธศักราช 2551 หมวด 1 สิทธิและหน้าที่ทางการศึกษา มาตรา 8 (2551, หน้า 6) ที่ว่าให้สถานศึกษาในทุกสังกัด จัดสภาพแวดล้อม ระบบสนับสนุนการเรียนการสอน ตลอดจนบริการ เทคโนโลยี สิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ บริการและความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษา ที่คนพิการสามารถ เข้าถึงและใช้ประโยชน์ได้ สถานศึกษาใดปฏิเสธไม่รับคนพิการเข้าศึกษาให้ถือเป็นการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมตามกฎหมาย และมาตรา 12 (6) ส่งเสริมสนับสนุนให้ทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจัดการศึกษา สำหรับคนพิการอย่างบูรณาการรวมทั้งส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพครูการศึกษาพิเศษ ครู และคณาจารย์ ให้มีองค์ความรู้ การศึกษาต่อเนื่อง และทักษะ ในการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ

การเรียนร่วมเป็นรูปแบบหนึ่งของการจัดการศึกษาพิเศษ เพื่อเปิดโอกาสให้เด็ก ที่มีความต้องการ พิเศษได้เข้าเรียนรู้สังคมและสิ่งแวดล้อมของชั้นเรียนปกติ เพื่อให้ปรับตัวให้เข้ากับสังคมได้ จากการเรียนรู้ สิ่งแวดล้อมและจากการทำกิจกรรมร่วมกับเพื่อน ตามนโยบายการศึกษาชาติที่ให้โอกาสทางการศึกษาแก่ คนไทยทุกคนให้สามารถเรียนได้ทุกที่ ที่เปิดเรียนทั้งเด็กปกติ และเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ทั้งนี้ด้วย จุดประสงค์เพื่อให้เกิดความเท่าเทียมกันทางสังคม เกิดการยอมรับในความเป็นมนุษย์ สร้างความเข้าใจ และเห็นอกเห็นใจกัน นับเป็นนโยบายการศึกษาที่สร้างสรรค์ความเป็นคน และความสมบูรณ์ทางสังคม นโยบายหนึ่ง (เกยูร วงศ์ก้อม, 2548 หน้า 40)

โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง เป็นสถานศึกษาในสังกัดคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย รามคำแหง ที่ปฏิบัติภารกิจทางการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ โดยมีวัตถุประสงค์ผลิต นักเรียนระดับมัธยมศึกษา ให้มีคุณภาพตามแนวนโยบายและพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ ซึ่งใน ปัจจุบันนี้ทางโรงเรียนกำลังเริ่มดำเนินการ จัดการศึกษาสำหรับเด็กพิเศษมาได้ 2 ปีแล้ว ผู้วิจัยในฐานะ บุคลากรในโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง จึงสนใจศึกษาการส่งเสริมการเรียนร่วมในโรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง ทั้งนี้เพื่อนำผลการวิจัยใช้เป็นแนวทางในการจัดการเรียนร่วม ในโรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติให้มีประสิทธิภาพต่อไป

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ ครูผู้สอนโรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง ภาคเรียน ที่ 2 ปีการศึกษา 2558 จำนวนทั้งสิ้น 151 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่ครูผู้สอนในโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 กลุ่มตัวอย่างได้มาโดยการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางสำเร็จรูป Krejcie & Mogan (1970, pp. 607-610) ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% ของจำนวนประชากร 151 คน ได้กลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 108 คน และทำการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง โดยการจับสลากไม่คืนเบอร์

การเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ให้ผู้ช่วยนักวิจัยนำแบบสอบถาม จำนวน 108 ฉบับไปแจกให้กับครูผู้สอนในโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย และนัดวันเวลาในการรับแบบสอบถามคืน

ผลการวิจัย

1. อาจารย์โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหงมีความคิดเห็นต่อการส่งเสริมการเรียนรู้ร่วมในโรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง โดยภาพรวม อยู่ในระดับมากที่สุด

2. อาจารย์โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง ที่มีเพศ ต่างกัน มีความคิดเห็น ต่อการส่งเสริมการเรียนรู้ร่วมในโรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง โดยภาพรวม และรายด้าน ได้แก่ ด้านการบริหาร ด้านการจัดสภาพแวดล้อม ด้านการจัดการเรียนการสอน และด้านการประสานงาน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. อาจารย์โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง ที่มีวุฒิการศึกษา ต่างกัน มีความคิดเห็น ต่อการส่งเสริมการเรียนรู้ร่วมในโรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง โดยภาพรวม และรายด้าน ได้แก่ ด้านการบริหาร ด้านการจัดสภาพแวดล้อม ด้านการจัดการเรียนการสอน และด้านการประสานงาน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. อาจารย์โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง ที่มีประสบการณ์ในการทำงาน ต่างกัน มีความคิดเห็น ต่อการส่งเสริมการเรียนรู้ร่วมในโรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง โดยภาพรวม และรายด้าน ได้แก่ ด้านการบริหาร ด้านการจัดสภาพแวดล้อม ด้านการจัดการเรียนการสอน และด้านการประสานงาน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สรุปและวิจารณ์

1. อาจารย์โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหงมีความคิดเห็นต่อการส่งเสริมการเรียนรู้ร่วมในโรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง โดยภาพรวม และรายด้าน อยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่งสอดคล้อง

กับงานวิจัย ของกัญญารัตน์ ว่องศิริกุล (2550) ที่ศึกษาเรื่องแนวทางส่งเสริมการเรียนรู้ของเด็กที่มีความต้องการพิเศษในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยภาพรวม และรายด้าน ได้แก่ ด้านการบริหาร ด้านการจัดสภาพแวดล้อม ด้านการจัดการเรียนการสอน และด้านการประสานงาน มีแนวทางในการส่งเสริม อยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ อาจารย์โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง ทุกคนตระหนักในหน้าที่ความรับผิดชอบในการจัดการศึกษา และทราบถึงนโยบายในการจัดการศึกษาพิเศษ เป็นอย่างดีว่าเราต้องจัดการศึกษาให้กับเด็กทุกคนไม่ว่าจะเป็นเด็กปกติหรือเด็กพิเศษ จึงทำให้อาจารย์โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหงมีความคิดเห็นต่อการส่งเสริมการเรียนรู้ในโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง โดยภาพรวม และรายด้าน อยู่ในระดับมากที่สุด

2. อาจารย์โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง ที่มีเพศ ต่างกัน มีความคิดเห็น ต่อการส่งเสริมการเรียนรู้ในโรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง โดยภาพรวม และรายด้าน ได้แก่ ด้านการบริหาร ด้านการจัดสภาพแวดล้อม ด้านการจัดการเรียนการสอน และด้านการประสานงาน แตกต่าง กันแตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า เพศหญิง จะถูกอบรมสั่งสอนมาให้เป็นผู้มีเมตตา และผู้หญิงจะเป็นผู้ที่มีจิตใจอ่อนไหว ซ้ำสั่งสอนต่างจากผู้ชาย ที่จะถูกสั่งสอนมาให้เป็นผู้ที่มีจิตใจเข้มแข็ง อดทน หนักแน่น อยู่ภายใต้จากเหตุผลดังกล่าว จึงทำให้อาจารย์โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง ที่มีเพศ ต่างกัน มีความคิดเห็น ต่อการส่งเสริมการเรียนรู้ในโรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง โดยภาพรวม และรายด้าน ได้แก่ ด้านการบริหาร ด้านการจัดสภาพแวดล้อม ด้านการจัดการเรียนการสอน และด้านการประสานงาน แตกต่างกันอย่างแตกต่าง กัน ซึ่งสอดคล้องกับกัญญารัตน์ ว่องศิริกุล (2550) ที่ศึกษาเรื่องแนวทางส่งเสริมการเรียนรู้ของเด็กที่มีความต้องการพิเศษในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน พบว่า ครูในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ที่มีเพศ ต่างกัน มีแนวทางส่งเสริมการเรียนรู้ของเด็กที่มีความต้องการพิเศษในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานโดยภาพรวม และรายด้าน ได้แก่ ด้านการบริหาร ด้านการจัดสภาพแวดล้อม ด้านการจัดการเรียนการสอน และด้านการประสานงาน ไม่แตกต่างกัน

3. อาจารย์โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง ที่มีวุฒิการศึกษา ต่างกัน มีความคิดเห็น ต่อการส่งเสริมการเรียนรู้ในโรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง โดยภาพรวม และรายด้าน ได้แก่ ด้านการบริหาร ด้านการจัดสภาพแวดล้อม ด้านการจัดการเรียนการสอน และด้านการประสานงาน ไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ครูผู้สอนที่มีวุฒิการศึกษาต่างกันได้รับการอบรม และมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเด็กที่มีความต้องการพิเศษเรียนร่วม มาเหมือน ๆ กัน ซึ่งสอดคล้องกับกัญญารัตน์ ว่องศิริกุล (2550) ที่ศึกษาเรื่องแนวทางส่งเสริมการเรียนรู้ของเด็กที่มีความต้องการพิเศษในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน พบว่า ครูในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ที่มีวุฒิการศึกษา ต่างกัน มีแนวทางส่งเสริมการเรียนรู้ของเด็กที่มีความต้องการพิเศษในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานโดยภาพรวม และรายด้าน ได้แก่ ด้านการบริหาร ด้านการจัดสภาพแวดล้อม ด้านการจัดการเรียนการสอน และด้านการประสานงาน ไม่แตกต่างกัน

4. อาจารย์โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง ที่มีประสบการณ์ในการทำงาน ต่างกัน มีความคิดเห็น ต่อการส่งเสริมการเรียนรู้ในโรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง โดยภาพรวม และรายด้าน ไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะว่า ประสบการณ์การทำงานของครูผู้สอนของแต่ละบุคคลได้

รับการถ่ายทอดด้านการเรียนร่วมโดยได้รับนโยบายหรือคำแนะนำจากผู้บริหาร ซึ่งมีเป็นส่วนสำคัญในการพัฒนาบุคลากรทางการศึกษา ตามนโยบายกระทรวงศึกษาธิการมาเหมือน ๆ และพร้อม ๆ สอดคล้องกับผลการวิจัยของจูไรรัตน์ แก้วมณี (2546) ศึกษาเรื่องการศึกษาปัญหาการจัดการเรียนร่วมในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1 ผลการศึกษาพบว่า ครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1 มีปัญหาการจัดการเรียนร่วมในโรงเรียน โดยรวม และรายด้านไม่แตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. ทางโรงเรียนควรให้บุคลากรในโรงเรียนมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายการจัดการเรียนร่วม
2. ทางโรงเรียนควรจัดกิจกรรมให้นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษเข้าร่วมกิจกรรมกับนักเรียนปกติ

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการวิจัยเกี่ยวกับปัญหาในการจัดการเรียนร่วมในโรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง
2. ควรมีการวิจัยเกี่ยวกับความคิดเห็นของอาจารย์โรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง ที่มีต่อการส่งเสริมการเรียนร่วมในโรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง ในตัวแปร อื่น ๆ เช่น กลุ่มสาระการเรียนรู้

บรรณานุกรม

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2546). *พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545*. กรุงเทพฯ: กระทรวงศึกษาธิการ. กรุงเทพฯ: กรมศาสนา.
- กัญญารัตน์ ว่องศิริกุล. (2550). *แนวทางส่งเสริมการเรียนร่วมของเด็กที่มีความต้องการพิเศษในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน*. วิทยานิพนธ์สังคมสงเคราะห์ศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- เกยูร วงศ์ก้อม. (2548). *ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับการศึกษาพิเศษ*. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต.
- จูไรรัตน์ แก้วมณี. (2556). *การศึกษาปัญหาการจัดการเรียนร่วมในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1*. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- Krejcie, R. V., and Morgan, D.W. (1970). "Determining Sample Size for Research Activities". *Education and Psychological Measurement*. 30: 607-610